

סיפורי

מעשיות גליון

פאר'ן שבת טיש

פרשת
נשא
י"א סיון שנת תשפ"א
לפ"ק
שנה 2, גליון 24
(39)

ארויסגעזעבן דורך אונזרות היכל הקודש הרסלב

יענץ אינמיטן קומט אריין אינעם שמועס געמען פון מענטשן, דאס איז זייער א געמיינע מדה, פארן וואס קען מען נישט פארברענגען אינאיינעם מיט א געשמאק אנדעם וואס מען זאל בארעךן אנדערע?! עס איז דא גענוג זאכן פון וואס צו שמועסן, מען קען רעדן פון אלעס וואס האט נישט צוטון מיט אנדערע מענטשן, מען קען רעדן סתם גייעס וכדומה דאמירן בעלמא, אנדעם וואס מען זאל דערמאנען געמען פון מענטשן.

און דער תם פלעגט זיי צו זאגן נאר אן ליצנות. און תיבה ווי מען האט אים גיענפערט אן ליצנות. האט ער זיי צו גיהערט. און האט אנגיהויבן מיט זיי צו שמוסין. ווארין ווייטער. האט ער ניט גיוואלט איבער טראכטן חכמות. טאמער איז דאס אליין ליצנות. ווארין ער איז גיווען א תם.

דער רבי לערנט אונז דא, א מענטש זאל זיך נישט מאכן וואסענדיג פון דעם 'וואס יענער זאגט אויף מיר', אזוי ווי דער תם וואס האט געלעבט זייער א געשמאקע און בא'טעמ'טע לעבן, עס איז אים נישט אנגעגאנגען וואס אנדערע זאגן אויף אים, וואס אנדערע שמייכלען זיך אונטער אים, דער תם האט גערעדט מיט יעדן צוגלייך, און אז מען האט אנגעהויבן חזק

שבת קודש פרשת אחרי-קדושים, שנת תשפ"א לפקט קטן, איז דער ראש ושיבה שליט"א געווען אין ווילנאמסקבורג יע"א; אינדערפרי נאכן דאווענען ביים 'קידושא רבא' האט דער ראש ושיבה שליט"א ממשיך געווען דעם שיעור אין 'ספורי מעשיות', מעשה ט, מהכם ותם.

איידער דער ראש ושיבה שליט"א האט אנגעהויבן פארלערנען האט ער געזאגט: דער רבי לערנט אונז דא אין די מעשה א וועג ווי אזוי יעדער מענטש קען זוכה זיין צו לעבן א רואיגע געשמאקע לעבן.

דער ציילט דער הייליגער רבי ווייטער:

און ביי דער וועלט איז ער גיווען א גישפעט. און זיי האבן דא גיקריגן וואס זיי ווילן. ווארין זיי האבן דא גיהאט אים וועמען צו שפעטן אזוי ווי זיי האבן גיוואלט. ווארין ער האט אפנים גיהאט ביי זיי ווי א משוגענער. פלעגן מענטשן קומען. און האבן אין מיסטרע אן גיהויבן מיט אים צו שמוסין. כדי זיי זאלן האבן עפעס צו שפעטן.

דאס איז ליידער א מצויאות, עס מאכט זיך זייער זעלטן א משפחה פון טאטע מאמע, ברודער און שוואגערס, זאלן פארברענגען אינאיינעם ביי א שבת'דיגע סעודה אנדעם וואס מען זאל רעדן פון אנדערע מענטשן, מען רעדט פון דאס און

זי גאנצע צוועלף שעה, האב איך אים געזאגט ער זאל איר נעמען צו א דאקטער בודק זיין צי עס פעלט איר מינעראלן. אבער ווילאנג די מיידל שטערט נישט די קלאס טאר מען איר נישט טשעפען, מען דארף איר לאזן שלאפן, מען דארף נאר רעדן צו די עלטערן זיי זאלן זען אז זי זאל גיין שלאפן צייטלעך; ווילאנג א קינד שטערט נישט די קלאס דארף מען איר נישט באדערן, נאר רעדן צו די עלטערן זיי זאלן זען צי אלעס איז מסודר מיטן קינד, און אויב די עלטערן מאכן זיך נישט וואסענדיג דארף מען נאכאמאל רעדן שיינערהייט צו זיי.

מיר קענען נאר ארייננעמען א קינד אין סקול אויב די עלטערן ווילן אויף זיין

מען דאס דארפן צונעמען פון איר.

שאַלָה: וואס טוט מען מיט א מיידל וואס איז א גאנצן טאג מיד?

תשובה: די זעלבע שאַלָה האב איך געהאט אין שטעטל, 'קרית ברסלב' - ליבערטי, א מיידל איז געשלאפן א גאנצן טאג אין קלאס, קודם האב איך געמיינט אז דאס מיידל שלאפט נישט גענוג אינדערהיים האב איך געשריבן א בריוו פאר דער טאטע אז זיין טאכטער שלאפט זייער אסאך אין קלאס נועט דעם בריוו אויף עמוד ג', זי שלאפט איין יעדן טאג בשעת'ן לערנען, אפֿשר שלאפט זי נישט גענוג אינדערהיים; האט מיר דער טאטע געענטפערט אז אינדערהיים שלאפט

חיעור ווינקל
גענומען פונעם קונטרס "אדישקייט איז שוין"

ותשובות' וואס דער ראש ושיבה שליט"א האט געענטפערט פאר מהנכות

שאַלָה: וואס טוט מען מיט א מיידל וואס קומט שטענדיג מיט נישט נארמאלע ריסעס, מיט טייערע עסן וכדומה, וואס רייצט אן אנדערע מיידלעך עס נאכצומאכן?

תשובה: מען זאל זאגן שיינערהייט פאר די מאמע אז מען קען נישט קומען מיט אזעלכע סארט ריסעס אין סקול ווייל דאס מאכט אז אנדערע קינדער זאלן איר וועלן נאכמאכן, און אויב זי וועט ווייטער ברענגען אזעלכע ריסעס וועט

מאכן פון אים האט ער זיך אנגערופן: "נאר אן לעגנות!" און דערנאך האט ער ווייטער געשמועסט מיט זיי.

און אז ער האט פארט גיזעהן אז זיי מיינען לעגנות. פלעגט ער זאגן וואס וועט זיין אז דו וועסט שוין קלוגער זיין פון מיר. וועסטו זיך ערשט זיין א נאר. ווארין וואס טרעף איך אן. און אז דו וועסט שוין פון מיר קלוגער זיין וועסטו זיך ערשט זיין א נאר. (אזוי איז אלץ גיזעהן דער שטייגער פון דעם תם. היינט וועלן מיר ווידער דערציילן פון דעם חכם).

דער ווייל איז גיזארגן א רעש אז דער חכם פארט. און ער קומט אן מיט גרויס גדולה און מיט גרויס חכמה. איז דער תם אויך גילאפין אים אקעגין מיט גרויס שמחה. און האט גיזאגט צום ווייב. גיב מיר גיך די יופא לאם איך גיין אקעגין מיין ליבן חבר לאם איך אים זעהן. האט זי אים גיגעבן דעם פעלדן. איז ער אים אקעגין גילאפין און דעם חכם איז גיפארין אין א קארטע. מיט גרויסקייט. איז אים גיקומען אקעגין דער תם. און האט אים גיגעבן שלום מיט שמחה מיט גרויס ליבשאפט. (און האט צו אים גיזאגט) מיין ליבער ברנדער וואס טוסטו. גילויבט איז נאט וואס ער האט דיך גיפראכט און איך בין זוכה דיך צו זעהן. און דער חכם קוקט אים אן. ביי אים איז זיך די נאנגע וועלט אויך גיזעהן נאר נישט (אזוי ווי אויבן איז גישטאנען. אז אלע מענשן פון דער וועלט האבן ביי אים נאר ניט אן גיטראפן. ווארין ער איז ביי זיך קלוגער גיזעהן פון נאר דער וועלט) מכל שכן. אזוי א מענש. וואס ער האט א פנים ווי א משוגע. נאר פון דעסט וועגן פארט מהמת די אהבה פון דער יוגנט וואס זיי האבן זיך זייער ליב גיהאט. האט ער אים מקרב גיזעהן. און ער איז מיט אים גיפארין אין שטאט אריין.

און די צוויי בעלי בתים די פעטער פון די צוויי קינדער (דהיינו פון דעם חכם און פון דעם תם) זענען זיי גישטארבן, אין דער צייט וואס דער חכם איז אויסן גיזעהן אין מדינות. און האבן איבער

גילאזט זייערע הייזער. דער תם איז גיזעהן אויף זיין ארט. איז ער אריין אין זיין פאטערס הויז און האט עס גירש'ט. דער חכם איז אבער גיזעהן אין פרעמדע מדינות האט קיינער ניט גיהאט אפ צו נעמען דאס הויז. איז דאס הויז פון דעם חכם פלח זאכר גיזארגן. אין סע איז דערפון נאר ניט גיבליבן. האט דער חכם ניט גיהאט קיין שטוב ער זאל אריין בשעת אז ער איז גיקומען. איז ער פאר פארין אין איין ארבידיק אריין. האט ער דארט גיהאט יסורים. ווארין סע איז ניט גיזעהן אזוי איין ארבידיק ווי ער האט גיזאלט. און דער תם. האט זיך שוין היינט גיפונען א ניי טועכין און פלעגט לויפן אלע מאל צום חכם מיט ליבשאפט און מיט שמחה. און ער האט גיזעהן אז דער חכם האט יסורים פון דער ארבידיק. האט דער תם גיזאגט צום חכם. ברודער. גיי צו מיר אריין אין מיין שטוב אריין. וועסטו ביי מיר שטיין און איך וועל מיר צום אויף נעמען אין איין זעעני נאר וואס איך האב. און נאר מיין שטוב וועסטו האבן. איז דאס גיפעלן דעם חכם. איז דער חכם צו אים אריין. און ער איז ביי אים גישטאנען.

זיך באדאנקען

דא זעט מען וואו ווייט דער חכם איז פארקראכן געווארן דורך זיינע חכמות; אין אנהייב ווען ער האט זיך ארויסגעלאזט אויף די וועלט און איז מיטגעפארן מיט די 'סוחרים' קיין ווארשא, דערציילט דער רבי, ווען ער האט זיך אפגעטיילט פון זיי ווערנדיג א 'משרת', איז ער קודם געגאנגען צו די סוחרים וואס האבן אים געברענגט און זיי אפגעדאנקט פארין אים ברענגען דא אהער, אבער היינט ווען ער איז שוין צוריק געקומען פון איבער די וועלט, ער האט זיך שוין געלערנט אלע ערליי חכמות וכו', און עס האט פאסירט אז ער האט נישט געהאט וואו איינצושטיין, און זיין חבר דער תם האט אים אזוי שיינ אויפגענומען מיט מסירת נפש, ער האט אוועק געגעבן זיין אייגענע דירה פאר אים, דא

"איר הערט נישט די דרשות פון ישיבה? וויפיל מאל זאג איך ביי די דרשות: 'מען קען נישט רעדן ביים שיעור!' מוהרא"ש פלעגט אויך קענען פרעגן ביים שיעור: 'פארנוואס ביסטו געקומען צום שיעור, ביסט געקומען שלאפן דא?!';" פון זאגן פאר קינדער נישט רעדן אין קלאס אויף דעם דארף מען נישט האבן קיין שולד געפילן, ווייל דאס אליינס בויט זיי אויף, זיי גייען וויסן ווי אזוי צו רעדן צו זייערע קינדער, זיי וועלן דאס נאכזאגן, 'טשעפען' מיינט מען ווען מען זאגט פאר קינדער 'משוגענער' אדער אנדערע מיאוס'ע ווערטער, 'וויי טון' מיינט ווען מען זאגט פאר א קינד דיר וועט שוין גארנישט זיין, אזעלכע שעדליכע ווערטער, אבער זאגן פאר א קינד 'נישט רעדן אינמיטן קלאס' - דאס איז חינוך.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן סיעתא דשמיא, אמן.

וועט ער זיך כאפן וואס פאר א עולה ער טוט מיט'ן ווייזן מאווי"ס פאר זיינע קינדער און וועט עס פאררעכטן, ער וועט אויפהערן דאס צו טון; ווען איך שרייב א בריוו פאר איינעם האב איך גארנישט דערפון, איך וויל נאר יענעמיס טובה, ער זאל האבן העלחה מיט די קינדער.

שאלה: האלטן אין איין זאגן פאר די קינדער: "מען טאר נישט יעצט רעדן" וכדומה, הייסט דאס טשעפען אדער פארשעמען א קינד?

תשובה: איך זע איר זענט אזוי פארזיכטיג, איר מיינט שוין אז יעדע זאך הייסט 'טשעפען', יעדע זאך הייסט 'פארשעמען'; א לערערין קומט יעדן טאג וויינען אין אפיס אז זי ווייסט נישט וואס צו טון, זי האלט אין איין זאגן פאר די מידלעך "זייט שטיל", זי האט מורא אז זי פארשעמט... איך וויל איך פרעגן

א חלק פון די ארבעט, אבער אויב די עלטערן ווילן לאזן הפקר זייער קינד דאן קענען מיר נישט אריינגעמען זייער קינד. מיין טאכטער האט מיר דערציילט, מיידלעך פון א משפחה האלטן אין איין דערציילן אין סקול אז זיי קוקן אויף זייער טעפלעט וכו', האב איך געשריבן א בריוו [זעט דעם בריוו אויף עמוד ג] פאר דעם טאטן: "עס איז א שאד אז זיי זאלן זיך צוגעוואוינען צו קוקן מאווי"ס, יעצט איז אפער גרינגער זיי שטיל צו מאכן מיט דעם, זיי זאלן נישט מוטשען, אבער וואס וועט זיין ווען זיי וועלן עלטער ווערן? דעמאלט וועט מען עס נישט קענען אנוועקנעמען פון זיי", איך האב גארנישט צוריקגעהערט פון אים, איך ווייס נישט פארנוואס, אדער האט ער זיך באליידיגט פון מיר און ער וועט מער נישט קומען אין ישיבה און א האלב יאר ארום וועט ער ארויסנעמען זיינע קינדער פון דא... אדער

זאגט שוין גישט דער רבי אז ער האט זיך באדאנקט פאר'ן תם, ווייל יעצט האט אים שוין גישט געפאסט צו דאנקען, ווייל יעצט האט ער שוין געהאלטן פון זיך גאר שטארק, טראכטנדיג אז די גאנצע וועלט קומט זיך אים.

און גישט גאר דאס האט פאסירט מיט אים, גאר מען זעט שפעטער אין די מעשה ווי ער האט נאך חזק געמאכט פונעם תם, ער האט אים געזאגט: "וואס ביסטו דען?! נאר משוגע!" - זעט מען דא וואס געשעט מיט א מענטש וואס גייט נאך זיינע חכמות, עס פאסט אים שוין גישט צו באדאנקען דעם מענטש וואס טוט אים א טובה, ער האלט שוין אז די גאנצע וועלט קומט זיך אים לויט זיין גרויס חכמה; איי, דער תם האט זיך דאך מוסר נפש געווען פאר דיר, ער איז געגאנגען וואוינען אין א גאראזש אלעס צוליב דעם אז דו זאלסט האבן א דירה וואו צו וואוינען און זיין צופרידן, אבער ער האלט אז ער דארף שוין קיינעם גישט דאנקען, ווייל אלעס קומט זיך אים סיי ווי...

קיינער קומט מיר גארנישט

א מענטש דארף געדענקן 'קיינער קומט מיר גארנישט', 'קיינער איז מיר גארנישט שולדיג' אזוי ווערט מען א צופרידענער מענטש. יארן צוריק ווען איך בין געווען א מלמד אין א אנדערע מוסד, זענען מיר יעדעס יאר זומער געווען אין קעמפ, איין יאר זענען די דעכער פון די באנגעלאוס געווען געלעכערט, וואו עס איז נאר געווען א לעכל אויפ'ן דאך האט פון דארט אריין געטראפט וואסער, מען האט געדארפט איבעראל ארום לייגן שיסלעך און האנטוכער אז די וואסער זאל דארט אריינטראפן, אבער איך האב זיך גישט אפגערעדט דערויף, איך האב אלץ געזאגט: 'ברוך השם איך באקום דא א באנגעלאו בחנם, איך בין פרייליך און צופרידן', אבער געוויסע אנדערע איינגעשטעלטע אינעם מוסד האבן זיך נא געהאלטן אין איין אפרעדן ווי שלעכט די באנגעלאוס זענען וכו', פלעגט זיי די הנהלה ענטפערן: 'זעט אז עס איז גישט אזוי געפערליך, ער (וויינדיג אויף מיר) רעדט זיך גארנישט אפ! למעשה האבן געוויסע איינגעשטעלטע פארלוירן זייער פאסטן צוליב דעם

וואס זיי האבן זיך געהאלטן אין איין אפרעדן, ווידער איינער וואס רעדט זיך גישט אפ - פון אים איז יעדער צופרידן.

מענטשן האבן ליב א פרייליכער מענטש, א פאזיטיווער מענטש, איינער וואס איז שטענדיג פרייליך און גוטמוטיג, יעדער וויל שטיין ארום אזא מענטש און פארברענגען מיט אים; קוק זיך ארום אין בית המדרש וועסטו זען, געבן וועמען שטייען אלץ ארום מענטשן? מיט וועמען האט מענטשן ליב צו שמועסן? מיט די מענטשן וואס זענען פרייליך און גוטמוטיג, און פון א זייערער מענטש ציט זיך יעדער אוועק.

א מענטש וואס לעבט מיט דעם אז 'קיינער קומט מיר גארנישט', 'קיינער איז מיר גארנישט שולדיג' - דער האט א זיסע לעבן; מען זעט געבעך אינגעלייט רעגן זיך אויף טאטע מאמע, 'היתכן, דעם עלטסטן קינד האבן זיי געגעבן א דירה, דעם צווייטן קינד האבן זיי נאך אביסל געהאלפן קויפן א דירה און פאר מיר געבן זיי גארנישט?!'; דיין טאטע קומט דיר עפעס?! דיין טאטע איז דיר עפעס שולדיג?! שולדיג ביסטו, דו ביסט שולדיג דיין לעבן פאר דיין טאטע מאמע! אז דיין טאטע וויל דיר געבן א דירה זאג אים: "טאטי, א גרויסן יישר כח", און אז ער וויל דיר גישט געבן, איז גארנישט.

אנדערע אינגעלייט גייען ארום מיט שנאה אויפ'ן שווער און שוויגער, 'היתכן, דעם עלטערן שוואגער האבן זיי געגעבן א דירה, פאר די אנדערע שוואגער האבן זיי געקויפט א נייע קערידזש, און פאר מיר קויפן זיי גארנישט?!'; דיין שווער און שוויגער קומען דיר עפעס?! דיין שווער און שוויגער זענען דיר עפעס שולדיג?! דו ביסט זיי שולדיג דיין גאנצע לעבן אז זיי האבן דיר געגעבן זייער טאכטער! אויב זיי ווילן דיר געבן א קערידזש באדאנק זיי: "יישר כח שווער און שוויגער פאר'ן מיר געבן דעם קערידזש", און אז גישט איז אויף גארנישט.

ווער רעדט נאך ווען עס קומט צו די ווייב; דו האסט געבעטן דיין ווייב זי זאל דיר אנגרייטן א געוויסע עסן וכדומה, דו קומסט אהיים און עס איז גישט גרייט, וואס שרייסט אויף איר? זי קומט

די פאלגענדע בריוו ווערן דערמאנט אינעם קונטרס "אידישקייט איז שייך"

א גרויס פון זיינע קינדער, זיי זענען זייער ליכטיג און טייער; עס איז א שאד זיי זאלן זיך צוגעוואוינען צו קוקן מאווייס, זיי דערציילן אין סקול אז זיי קוקן אויף זייער טעבלעט וכו'. זיי זענען אזוי נשמה'דיג און הארציג, יונגע שעפעלעך; יעצט איז אפֿשר גרינגער זיי שטיל צו מאכן מיט דעם, זיי זאלן גישט מוטשען, אבער וואס וועט זיין ווען זיי וועלן עלטער ווערן? דעמאלט וועט מען עס גישט קענען אוועקנעמען פון זיי.

זי ווערט גישט ווי געטון אין כיתה פון דעם; מען געבט זייער אכטונג איר גישט ווי צו טון מיט דעם. איך האב געזאגט די טיטשערס זיי זאלן איר לאזן שלאפן, ווייל זי שטערט גישט, זי איז א טייער קינד.

בעזרת ה' יתברך, יום א' פרשת נח, א' דראש חודש מר-השון, שנת תשפ"א לפרט קטן

לכבוד מיין טייערער ... גרו יאיר.

וואס מאכסטו עפעס? וואס הערט זיך? אמאל פלעגסטו מיר שרייבן זיינע סיורים, איך פלעג זיך זייער מחי' ויין.

בעזרת ה' יתברך, יום ה' פרשת ואת הנבחה, י"ג תשרי, שנת תשפ"א לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר.

א גריס פון זיינע טייערע קינדער, זיי געבן צו זייער אסאך פאר'ן מוסד.

דיין טאכטער ... תחי' איז זייער א טייער קינד, אבער זי שלאפט זייער אסאך אין קלאס; ממש יעדן טאג שלאפט זי איין בשעת'ן לערנען. אפֿשר שלאפט זי גענוג? אפֿשר דארף זי מער שלאפן, אדער אפֿשר פעלט איר מינעראלן; עס איז וויכטיג דו זאלסט עס בודק זיין ווייל עס איז א שאד זי זאל גישט זיין אויסגערוט.

דיר גארנישט, זי איז דיר גארנישט שולדיג; אזוי האט געלעבט דער תם, וואסענדיג אז 'קיינער קומט מיר גארנישט און קיינער איז מיר גארנישט שולדיג', דערפאר איז ער שטענדיג געווען זייער פרייליך און צופרידן.

דער רבי האט געזאגט (לקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן כה) איינמאל א טאג קען מען זיך צעברעכן דאס הארץ זיך מתבודד זיין מיטן אייבערשטן, אבער דורכאויס דעם גאנצן טאג דארף מען זיין נאר פרייליך. מענטשן מיינען אז ווי מער מען וויינט אלץ א גרעסערער צדיק איז מען, ווי מען טרויעריג מען איז, אלץ מער ערליכער איד איז מען, ביז דערנאך זאגט אבער דער רבי פארקערט, ווי פרייליכער מען איז - אלץ ערליכער ווערט מען.

אין די לעצטערע יארן איז געווארן א מאדע מען זוכט צו וויינען ווי מער, צום ביישפיל ביי חתונות וכדומה, אנשטאט מען זאל מאכן פרייליך דעם חתן און כלה - מאכט מען וויינען דעם עולם, דאס האט גארנישט צוטון מיטן אייבערשטן, פרויען כאפן זיך דאס מערסטע צו צו דעם, ווייל זיי גלייכן צו ווערן עמאציאנאל.

און דער חכם איז גיווען פול מיט יסורים תמיד. ווארין ער האט גילאזט א שם אז ער איז א גרויסער חכם און א גרויסער בעל מלאכה און א גרויסער דאקטער זייער. איז גיקומען א שררה. און האט גיהייסן אז ער זאל אים מאכן א גילדין פינגעריל. האט ער אים גימאכט זייער א וואויל פינגעריל. און האט דארט אים גיקריצט גימעלין מיט זייער וואוילע נעגן און האט דארט אים גיקריצט א בוים וואס סע גיווען נאר א חידוש. איז גיקומען דער שררה. און סע איז אים נאר ניט גיפעלין דאס פינגעריל. האט ער גיהאט גרויסע יסורים. ווארין ער האט ביי זיך גוואוינט אז דאס פינגעריל מיט דעם ביימיל זאל גיווען זיין אין שפאניא וואלט עס זייער חשוב גיווען סע וואלט דארט גיווען א חידוש. און דא גיפעלט עס נאר ניט.

נאך א זאך זעט מען דא אין די מעשה, אז דער חכם האט קיינמאל גישט חתונה געהאט, ווי דער רבי דערצייילט פריער ווי דער חכם האט קודם געטראכט צו נעמען א ווייב און חתונה האבן, אבער למעשה האט ער זיך מישב געווען זיך אומקערן אהיים ווייל אויב ער וועט דא חתונה האבן ווער וועט וויסן וואס איז געווארן פון אים? דערפאר האט ער גישט חתונה געהאט, אָעס קען זיין אז שפעטער האט ער חתונה געהאט, אבער ווילאנג עס האט געדויערט די מעשה האט ער זיכער גישט חתונה געהאט, אלעס צוליב דעם איין סיבה וואס האט אים אנגעמאכט אלע זיינע יסורים, האלטנדיג אין איין טראכטן וואס וועלן מענטשן זאגן אויף מיר, צי זיי וועלן זען מיינע מעלות און גרויסקייט.

און אזוי איז אמאל גיקומען א גרויסער שררה און האט גיבראכט א טייערין דומיט וואס מען האט אים גיבראכט פון ווייטע לענדער. און ער האט אים גיבראכט נאך א דומיט מיט א גימעל און האט אים גיהייסן אז ער זאל אוסקריצן אזוי ווי דאס גימעל איז אזוי זאל ער אים קריצן אויף דעם דומיט וואס ער האט אים גיבראכט (וואס ער איז גיווען פון ווייטע לענדער) האט ער אים גיקריצט פונקט אזוי ווי דאס גימעל. נאר ער האט גיפעלט איין זאך וואס קיין שום מענטש איז דרויף קיין מבין ניט גיווען נאר ער אליין. איז גיקומען דער שררה און האט אפגינמען דעם דומיט. און ער איז אים וואויל גיפעלין. און דער חכם האט גיהאט גרויסע יסורים פון דעם פעלער וואס ער האט גיפעלט. ער האט זיך גיטראכט. אזוי קלוג ווי איך בין. היינט זאל זיך מיר טרעפן א פעלער.

יעדער מענטש קען אמאל מאכן א פעלער

דער חכם האט גישט געקענט צו זיך קומען פון דעם פעלער וואס ער האט געמאכט, אלץ האט ער געזוכט ביי זיך גאנצקייט, ער האט געהאלטן, לויט זיין גרויס חכמה און טאלאנטן וואלט שוין גישט געפאסט ער זאל מאכן א טעות.

אבער די אלע יסורים און ביטערנישן האט אנגעמאכט זיין חכמה און פילאזאפיע, ווייל דער אמת איז, א מענטש איז נאר א מענטש, יעדער מענטש קען אמאל מאכן א פעלער, יעדער מענטש קען אמאל דורך פאלן, מען ווערט גישט אויס טאלאנטפול, מען ווערט גישט אויס געלונגען, אויב מען מאכט אמאל א פעלער אדער מען פאלט אמאל דורך.

א קלוגער מענטש פריידיט זיך יעדעס מאל ווען ער איז נא מצליח, ער קוקט שטענדיג אויף די גוטע זייט, 'ברוך השם יעצט האב איך נא מצליח געווען', ווידער א נאר קוקט שטענדיג אויף די שלעכטע זייט, שטענדיג איז ער געווען פול מיט שוילד געפילן אויף די פאר מאל וואס ער האט גישט מצליח געווען, און אויף די פאר מאל וואס ער איז דורך געפאלן, דערפאר איז דער חכם געווען פול מיט יסורים שטענדיג.

דריי עקעדיגע לעבן

אבער דער תם האט געלעבט פונקט פארקערט: אלעס וואס ער האט געמאכט האט געהאט דריי עקן, דער רבי געבט דעם ביישפיל פון א שיד, אבער די זעלבע זאך איז געווען מיט אלעס ארום, צום ביישפיל, ווען ער האט געמאכט א טיש, איז עס זיכער גישט געלונגען, עס האט זיך געהאלטן אין איין שאקלען, ווען ער האט געמאכט א בענקל האט מען גישט געקענט זיין דערויף א.א.וו. דאך איז ער גישט געווארן דערביטערט דערפון, נאר ער האט געהאט דערפון גרויס תענוג, אזוי ווי ער פלעגט זיך בארומען מיט זיין שיד: "וואס פאר א שיינקייט און וואס פאר א וואוילקייט דאס שייכעלע איז, וואס פאר א זיסקייט דאס שייכעלע איז, וואס פאר א האניגדיג און א צוקערדיג שייכעלע דאס איז".

ווען דער רבי האט געענדיגט דערצייילן די מעשה האט ער אויסגעפירט: "און אז דאס דאווענען איז גישט אזוי ווי מען דארף, איז עס א שייכעלע מיט דריי עקן", דער רבי זאגט אונז אז די גאנצע מעשה גייט אויף ארויף 'ברוחניות'; א מענטש קוקט זיך אן ווי אזוי בין איך ברוחניות? יענער לערנט מער פון מיר, יענער דאווענט בעסער פון מיר, מיין לערנען און דאווענען איז מיט דריי עקן... - דארף זיך דער מענטש זייער שטארקן און זיך גישט לאזן צעברעכן פון דעם אז אנדערע מענטשן זענען מער מצליח פון אים, מען דארף געדענקן: 'דאס איז יענעם מעשה און דאס איז מיין מעשה, און ווידער וואס האבן מיר צו שמועסן פון אנדערע! יענער לערנט - איך לערן אויך, איך לערן אביסל משניות, איך בין מעביר סדרה יעדע וואך, יענער דאווענט - איך דאווען אויך, איך דאווען שחרית, מנחה און מעריב; איך בין דאס וואס איך בין, און ער איז וואס ער איז.

אז מען קוקט וואס טוט זיך ביי יענעם הייבט מען אן מקנא זיין, מען מיינט ביי יענעם גייט בעסער, יענער איז מער מצליח, יענער האט בעסער חתונה געהאט וכו', אבער אז דו וועסט גוט אריינקוקן אין זיין לעבן וועסטו שוין זען אז עס איז גארנישט דא וואס יענעם צו מקנא זיין.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן פאלגן דעם רבי'ן וועלן מיר האבן א שיינע לעבן, אמן.